

Lovforslag nr. L. 80. Fremsat den 16. november 1978 af arbejdsministeren.

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Arbejdsformidlingens opbygning og dagpengeydelsens varighed for medlemmer under 60 år)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 471 af 25. august 1978, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter indstilling fra arbejdsdirektøren træffe bestemmelse om oprettelse af andre arbejdsformidlingskontorer end de i stk. 1 nævnte.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

2. I § 8, stk. 2, ændres »kontorets« til: »kontorernes« (2 gange), »kontoret« til: »kontorerne« og »Arbejdsformidlingschefen« til: »Arbejdsformidlingscheferne«.

3. § 9, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Chefen for det i henhold til § 5, stk. 1, nævnte arbejdsformidlingskontor er tilførdnet nævnet og virker som dets sekretær.«

4. I § 9 indsættes efter stk. 4 som stk. 5:

»Stk. 5. Cheferne for arbejdsformidlingskontorer, der er oprettet i henhold til § 5, stk. 2, deltager i nævnets drøftelser.«

5. I § 11, stk. 1, ændres »arbejdsformidlingskontorets budget« til: »budget for arbejdsformidlingen inden for området«.

6. I § 11, stk. 2, ændres »Københavnskontorets« til: »Københavnsområdets«.

7. I § 11, stk. 3, ændres »arbejdsformidlingschefen« til: »sekretæren for arbejdsmarkedsnævnet.«

8. I § 11, stk. 5, ændres »arbejdsformidlingskontoret i København« til: »arbejdsformidlingen i Københavnsområdet« og »arbejdsformidlingskontorets« til: »arbejdsformidlingens«.

9. I § 55 a indsættes efter stk. 3 som stk. 4:

»Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 bevarer medlemmer under 60 år, der endnu ikke har fået et rimeligt tilbud om arbejde i henhold til § 97 b, dog retten til dagpenge indtil det tidspunkt, da de har tiltrådt eller undladt at tiltræde et sådant arbejde, dog længst indtil den 1. april 1979.«

10. § 107 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1979:

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605, 4342 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) med senere ændringer, herunder lov nr. 614 af 14. december 1977 (Dagpengeydelsens varighed) (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 2176, sp. 3152, sp. 3581) og lov nr. 298 af 8. juni 1978 (Langtidsledige) (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 9165, sp. 11585, sp. 11872) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 471 af 25. august 1978.

Lovforslaget omfatter bestemmelser vedrørende arbejdsformidlingens opbygning (regionaliseringen).

Endvidere foreslås, for så vidt angår arbejdsløsheds-kassemedlemmer under 60 år, en kortvarig forlængelse af den midlertidige bestemmelse om dagpengeydelsens varighed (moratorieordningen).

I.

A. Arbejdsformidlingen har i en årrække bestået af 27 arbejdsformidlingskontorer.

Ved lov nr. 114 af 24. marts 1970 skete der en tilpasning, for så vidt angår arbejdsformidlingens geografiske opbygning, til den ved kommunalreformen oprettede nye kommunale struktur (opdeling af landet i 14 amter). I lovens § 5 fastslås:

»Arbejdsformidlingen består af et arbejdsformidlingskontor i hver amtskommune, dog således at der for Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner oprettes et fælles arbejdsformidlingskontor«.

Denne opbygning (regionaliseringen) forudsætter således i alt 14 arbejdsformidlingskontorer.

Tidspunktet for gennemførelsen af regionaliseringen blev imidlertid ikke fastsat, og der er i loven optaget en overgangsbestemmelse (§ 107).

I maj 1970 blev der af den daværende regering truffet beslutning om placeringen af de pågældende 14 regionale arbejdsformidlingskontorer. Disse blev placeret i København, Hillerød, Roskilde,

Holbæk, Nykøbing F., Rønne, Odense, Sønderborg, Esbjerg, Vejle, Herning, Århus, Viborg og Ålborg. Denne placering er blevet fastholdt af senere regeringer.

1970-loven bestemte i øvrigt, at de i henhold til tidligere lovgivning bestående arbejdsformidlingskontorer opretholdes indtil videre, jfr. § 107.

I de følgende år fandt der en række forhandlinger sted mellem arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet og arbejdsformidlingskontorenes personales organisationer om principperne for arbejdsformidlingens fremtidige geografiske struktur og administrative opbygning.

I et i januar 1978 fremsat forslag om ændring af arbejdsløshedsloven (Ændrede regler for anvisning af arbejde til ledige m. m.) indgik et forslag om ophævelse af overgangsbestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 107 med henblik på en endelig gennemførelse af regionaliseringen pr. 1. juli 1978. Under behandlingen i folketinget blev der ytret tvivl om, hvorvidt regionaliseringen ville kunne gennemføres på betryggende måde inden for den foreslåede tidsfrist. Arbejdsministeren fremsatte herefter forslag om, at § 107 opretholdes. Det blev i den forbindelse understreget, at det fortsat er regeringens hensigt at gennemføre den i § 5 forudsatte regionalisering af arbejdsformidlingen, men at det – under hensyn til påkrævede forudgående forhandlinger og undersøgelser – er fundet betænkeligt at forudsætte denne fuldt gennemført inden 1. juli 1978.

Under behandlingen i folketinget blev det påpeget, at en ændret struktur af arbejdsformidlingen ikke bør føre til, at der sker en centralisering af arbejdsformidlingens publikumvendte opgaver med risiko for et lavere serviceniveau for så vidt angår betjeningen af arbejdssøgende og arbejdsgivere. I øvrigt blev der henvist til, at tankerne om det nære samfund har særlig betydning for arbejdsformidlingens indsats.

På denne baggrund har arbejdsministeriet udarbejdet en revideret skitse for regionaliseringen af arbejdsformidlingen. Skitsen, hvorpå dette lovforslag bygger, har – efter drøftelser med arbejdsdi-

rektoratet – været forelagt arbejdsformidlingsudvalget af 1975 og landsarbejdsnævnet, ligesom arbejdsformidlingens personaleorganisationer har haft adgang til at fremkomme med synspunkter.

Den opbygning af arbejdsformidlingen, der herefter foreslås, bygger på følgende principper:

De i arbejdsløshedslovens § 5 nævnte 14 arbejdsformidlingschefer (regionschefer) skal på samme måde som de øvrige arbejdsformidlingschefer (for tiden 13) varetage publikumvendte formidlingsopgaver inden for hver sit geografiske område. Herudover vil de 14 regionschefer få pålagt ansvaret for en række administrative arbejdsopgaver, der med fordel kan udføres centralt for regionen. De væsentligste blandt disse vil være at varetage hvervet som sekretær for regionens arbejdsmarkedsnævn, udøve opgaver af koordinerende art for hele regionen samt have ansvaret for budget- og statistikopgaver.

B. I december 1977 gennemførtes regeringens forslag om, at ingen medlemmer af en arbejdsløshedskasse skulle kunne miste retten til dagpenge på grund af 26 ugers-reglen i 1978 (moratorieordningen). Samtidig lovede regeringen at fremkomme med forslag til, hvorledes man skulle løse de problemer, der måtte forudses fra begyndelsen af 1979, når et større antal medlemmer ikke længere vil kunne bevare retten til arbejdsløshedsdagpenge.

For personer under 60 år gennemførte folketinget i juni 1978 en ordning, hvorefter arbejdsmarkedsnævn, kommuner og amtskommuner skal sørge for, at der gives langtidsledige medlemmer under 60 år et tilbud om arbejde i mindst 9 måneder. Tilbuddet skal normalt gives i god tid inden dagpengeretten ophører. Ordningen trådte i kraft den 1. oktober 1978.

Til imødegåelse af problemerne for personer over 60 år henvises til det af folketinget ved 3. behandling den 10. november 1978 vedtagne lovforslag om en efterlønsordning, idet der dog i ordningen for de langtidsledige er indbygget en mulighed for at give jobtilbud også til personer over 60 år.

Allerede ved fremsættelsen af lovforslaget om jobtilbud til langtidsledige i april måned 1978 gjorde regeringen opmærksom på, at der kunne forudses store administrative problemer med at fremskaffe tilstrækkeligt med jobtilbud i tide, og man bebudede derfor, at der kunne tænkes at opstå et vist behov for en mindre forlængelse af moratorieordningen ud over 1. januar 1979.

Efter ordningens vedtagelse i juni måned har der i løbet af sommeren været ført forhandlinger

med bl. a. kommuner og amtskommuner om de administrative procedurer, der skal følges i forbindelse med ordningen. Herunder har man drøftet spørgsmålet om indhentning af oplysninger fra arbejdsløshedskasserne om hvilke medlemmer, der vil falde for 26 ugers-reglen.

Problemerne i forbindelse med registrering af de medlemmer, der fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet samt problemerne i forbindelse med de administrative procedurer har været større end oprindeligt antaget. Man har derfor først på et ret sent tidspunkt kunnet starte informationsvirksomheden over for de private arbejdsgivere. Det vil særligt begrænse de langtidslediges muligheder for at få beskæftigelse i den private sektor, og det vil også for kommunerne og amterne blive meget vanskeligt inden årets udgang at fremskaffe arbejde til dem, der ikke opnår beskæftigelse i den private sektor. Det vil derfor ikke være muligt at give de langtidsledige et jobtilbud i god tid, inden dagpengeretten ophører, således som man sigtede mod ved lovens vedtagelse. Hertil kommer, at omkring 5.000 skal have et tilbud om arbejde i første kvartal 1979.

Der er derfor behov for at få en kortere individuel forlængelse af moratorieordningen. Forlængelsen vedrører kun medlemmer, som er omfattet af jobtilbudsordningen, jfr. § 97 b.

II

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ad A. I forbindelse med gennemførelsen af regionaliseringen i den nu foreslåede form vil der blive tale om at foretage enkelte justeringer i klassificeringen af regionschefstillingerne, ligesom der i visse tilfælde kan blive tale om mindre ændringer af de øvrige 13 arbejdsformidlingschefer og visse ændre ledeseres placering. Disse justeringer har været sat i bero på den endelige beslutning om regionaliseringens gennemførelse.

Herudover vil lovforslaget ikke indebære merudgifter for arbejdsformidlingen.

Ved lovforslaget er der tale om en formalisering af eksisterende forhold, hvilket ikke medfører administrative konsekvenser.

Ad B. Beregningerne omfatter personer, der mister dagpengeretten pr. 1. januar 1979 eller i løbet af 1. kvartal 1979.

Ifølge arbejdsdirektoratets seneste skøn skal ca. 9.000 personer have et jobtilbud inden 1. januar

1979. Desuden skal ca. 5.000 personer have et jobtilbud i løbet af 1. kvartal 1979.

Af de 9.000, der skal have et jobtilbud inden 1. januar 1979, skønnes det på nuværende tidspunkt, at man ikke vil kunne nå at fremskaffe arbejdstilbud til omkring en fjerdedel, d.v.s. ca. 2.000. Det skønnes, at disse personer vil få en forlænget ledighedsperiode på gennemsnitlig ½ måned.

Hertil kommer, at de fleste af de ca. 5.000 personer, der skal have et jobtilbud i første kvartal 1979, må forventes at få en tilsvarende forlænget ledighedsperiode, fordi der først skal skaffes arbejdstilbud til de personer, der skulle have haft et tilbud inden 1. januar 1979.

Skønmæssigt vil de øgede udgifter til arbejdsløshedsdagpenge udgøre 20 mill. kr. svarende til dagpenge i en ½ måned til 7.000 personer. Heroverfor vil der være en besparelse på den statlige genoptræningsydelse, idet oprindeligt 12.000 forventedes at skulle have jobtilbud i løbet af 4. kvartal 1978. I konsekvens heraf vil regeringen ved ændringsforslag til finanslovsforslag for 1979 søge tilskuddet til genoptræningsydelsen til langtidsledige nedsat med 20 mill. kr.

Forslaget indebærer ingen administrative konsekvenser.

I bilag til lovforslaget er de gældende regler i arbejdsløshedsloven og ændringerne heri gengivet.

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Forslaget indebærer, at arbejdsministeren kan oprette (opretholde) et antal øvrige arbejdsformidlingskontorer ud over de 14 kontorer, der er nævnt i § 5, stk. 1.

Bestemmelsen må ses på baggrund af et udtalt ønske i befolkningen om på lokalt plan at bevare et nært samarbejde mellem områdets arbejdsformidlingskontor og henholdsvis arbejdssøgende, arbejdsgivere, lokale kommunale myndigheder og organisationer om det publikumvendte arbejde. På grundlag af lokalkendskab vil stillingtagen til problemerne ofte kunne ske hurtigere.

Det er ved regionaliseringens gennemførelse tanken at opretholde de 13 arbejdsformidlingskontorer, som i dag har hjemmel i lovens § 107.

Såvel chefer for kontorerne nævnt i § 5, stk. 1, som chefer for kontorerne nævnt i § 5, stk. 2, får tillagt titlen arbejdsformidlingschef, men der vil blive forskelle i stillingsfunktionerne.

I det daglige publikumvendte arbejde skal *samtlig*e arbejdsformidlingschefer stå som ansvarlige ledere af alle aktiviteter af formidlingsmæssig karakter inden for deres geografiske område. Som eksempler på disse opgaver kan nævnes:

Ordremodtagelse, anvisning, kontrol, føring af arbejds giverkartotek og stamkort, arbejds konsulentvirksomhed og erhvervsvejledning.

Løsning af opgaver i samarbejde med kommuner vedrørende dagpengelov og bistandslov.

Ekspedition og udbetaling af mobilitetsfremmende ydelser, lærlingetilskud m. m.

Behandling af lærekontrakter.

Samarbejde og tilsyn med lokale arbejdsløshedskasser, herunder disses anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

Vægringssager.

Formidling til andre nordiske lande.

Ud over disse opgaver vil de 14 regionsarbejdsformidlingschefer få pålagt ansvaret for en række administrative opgaver, der med fordel kan udføres centralt. De væsentligste blandt disse vil være:

Ansvaret for betjeningen af regionens arbejdsmarkedsnævn, både ved forberedelse af oplæg til nævnsmøder og ved gennemførelsen af nævnsvedtagelser.

Udarbejdelse af prognoser og analyser vedrørende beskæftigelsesforhold.

Den overordnede ledelse i spørgsmål, hvori arbejdsmarkedsnævnene er eller fremover gores medbestemmende.

Administrative ledelsesopgaver med hensyn til budget- og regnskabsvæsen.

Varetagelse af kontakten med andre myndigheder og organisationer om løsning af generelle problemer i regionen.

Fordeling af personale på regionens forskellige kontorer.

Ved udformningen af forslaget om oprettelsen (opretholdelsen) af andre arbejdsformidlingskontorer har udgangspunktet været ønsket om at fastholde de nuværende 13 arbejdsformidlingskontorer, som ikke er beliggende i de udpegede regionsbyer. Dette antal bør dog kunne justeres i begrænset omfang, hvis der viser sig tungtvejende behov herfor. Justeringer kan tænkes i form af nedlæggelse af et eksisterende arbejdsformidlingskontor, ændret geografisk beliggenhed af et bestående arbejdsformidlingskontor eller eventuelt oprettelse af nye kontorer. Denne behovsvurdering må først og fremmest finde sted i arbejdsmarkedsnævnene

regie i samarbejde med landsarbejdsnævnet og arbejdsdirektoratet, hvorefter arbejdsdirektøren indstiller til arbejdsministeren.

Til nr. 2.

Ændringen er en konsekvens af flere arbejdsformidlingskontorer inden for et arbejdsmarkedsnævnssområde.

Til nr. 3.

Som nævnt ovenfor under nr. 1 skal varetagelsen af opgaven som sekretær for arbejdsmarkedsnævnet fortsat bestrides af arbejdsformidlingschefen ved regionskontoret.

Til nr. 4.

Forslaget er en tydeliggørelse af kompetencefastlæggelsen mellem arbejdsformidlingscheferne og svarer indholdsmæssigt til lovens § 107, stk. 2, der foreslås ophævet.

Til nr. 5-8.

De foreslåede ændringer må ses på baggrund af den nye bestemmelse i § 5, jfr. ovenfor nr. 1.

Til nr. 9.

Der er ikke tale om en direkte forlængelse af den nugældende generelle moratorieordning, der omfatter alle dagpengeberettigede medlemmer, idet forslaget ikke omfatter personer, der er fyldt 60 år på det tidspunkt, hvor retten til dagpenge ophører, eller som har afslået et arbejdstilbud i henhold til lovens § 97 b.

Til nr. 10.

Forslaget om ophævelse af overgangsbestemmelserne i § 107 er en naturlig konsekvens af ændringen i § 5, jfr. ovenfor nr. 1.

Til § 2

Det er ønskeligt, at ændringerne træder i kraft snarest muligt for ikke yderligere at udsætte regionaliseringens gennemførelse, og den midlertidige regel i § 55 a, stk. 3, udløber pr. 1. januar 1979.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter indstilling fra arbejdsdirektøren træffe bestemmelse om oprettelse af andre arbejdsformidlingskontorer end de i stk. 1 nævnte.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 5. Arbejdsformidlingen består af et arbejdsformidlingskontor i hver amtskommune, bortset fra Københavns amtskommune. For Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner (Københavnsområdet) oprettes et fælles arbejdsformidlingskontor.

Stk. 2. Arbejdsministeren bestemmer efter indstilling fra arbejdsdirektøren, i hvilke kommuner arbejdsformidlingskontorerne skal ligge.

Stk. 3. Arbejdsdirektøren kan oprette og nedlægge afdelingskontorer under arbejdsformidlingskontorerne.

2. I § 8, stk. 2, ændres »kontorets« til: »kontorernes« (2 gange), »kontoret« til: »kontorerne« og »Arbejdsformidlingschefen« til: »Arbejdsformidlingscheferne«.

§ 8. Der nedsættes ved arbejdsministerens foranstaltning for hver amtskommune og for Københavnsområdet et arbejdsmarkedsnævn.

Stk. 2. Nævnet skal følge udviklingen på arbejdsmarkedet inden for området og på grundlag heraf medvirke i kontorets almindelige ledelse og planlægning samt virke koordinerende og initiativtagende mellem kontoret og de lokale og regionale myndigheder, udvalg og lignende af betydning for arbejdsmarkedet. Arbejdsformidlingschefen skal forud for afgørelser og indstillinger af væsentlig betydning for kontorets arbejde forhandle disse med nævnet.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan udfærdige nærmere bestemmelser for arbejdsmarkedsnævnets virksomhed.

3. § 9, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Chefen for det i henhold til § 5, stk. 1, nævnte arbejdsformidlingskontor er tilfornordnet nævnet og virker som dets sekretær.«

4. I § 9 indsættes efter stk. 4 som stk. 5:

»Stk. 5. Cheferne for arbejdsformidlingskontorer, der er oprettet i henhold til § 5, stk. 2, deltager i nævnets drøftelser.«

§ 9. Arbejdsmarkedsnævnet består af en formand og 15 andre medlemmer. Arbejdsformidlingschefen er tilfornordnet nævnet og virker som dets sekretær.

Stk. 2. Som repræsentanter for områdets lønmodtagerorganisationer udpeger Landsorganisationen i Danmark 5 medlemmer. Som repræsentanter for områdets arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer udpeger Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer 5 medlemmer. Uden for Københavnsområdet udpeger amtsrådet 3 medlemmer, og kommunalbestyrelserne inden for amtet udpeger i fællesskab 2 medlemmer. Af de af amtsrådet udpegede medlemmer skal 1 være medlem af udvalget til forvaltning af amtskommunens sociale og sundhedsmæssige anliggender uden for sygehusvæsenet og 1 være medlem af det for amtet nedsatte revaliderings- og pensionsnævn. I Københavnsområdet udpeger Københavns borgerrepræsentation efter indhente de erklæringer fra Københavns amtsråd og Frederiksberg kommunalbestyrelse 5 medlemmer. Samtidig udpeges på tilsvarende måde suppleanter for hvert enkelt medlem.

Stk. 3. De i henhold til stk. 2 udpegede medlemmer udpeger for en 2-årig periode formanden og suppleanten for denne.

Stk. 4. Bortset fra formanden udpeges nævnets medlemmer og disses suppleanter for en 4-årig periode, begyndende 1. februar umiddelbart efter de kommunale valg. Den, der er valgbar til kommunalbestyrelsen, kan ikke modsætte sig medlemskab af nævnet for en periode, men kan herefter nægte at lade sig beskikke eller udpege i den kommende periode.

5. I § 11, stk. 1, ændres »arbejdsformidlingskontorets budget« til: »budget for arbejdsformidlingen inden for området«.

6. I § 11, stk. 2, ændres »Københavnskontorets« til: »Københavnsområdets«.

7. I § 11, stk. 3, ændres »arbejdsformidlingschefen« til: »sekretæren for arbejdsmarkedsnævnet.«

8. I § 11, stk. 5, ændres »arbejdsformidlingskontoret i København« til: »arbejdsformidlingen i Københavnsområdet« og »arbejdsformidlingskontorets« til: »arbejdsformidlingens«.

§ 11. Arbejdsmarkedsnævnet udarbejder forud for hvert finansår forslag til arbejdsformidlingskontorets budget. Dette indsendes – ledsaget af arbejdsmarkedsnævnsekretærens eventuelle bemærkninger – til landsarbejdsnævnet, der forelægger et samlet budgetforslag for arbejdsministeren, ledsaget af arbejdsdirektørens eventuelle bemærkninger. Efter ministerens godkendelse heraf meddeler landsarbejdsnævnet, efter nærmere derom af arbejdsministeren fastsatte retningslinier, godkendelse af de enkelte kontorets budgetter.

Stk. 2. Staten afholder $\frac{3}{4}$ af udgifterne ved oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorerne. Resten af udgifterne afholdes uden for Københavnsområdet af vedkommende amtsråd og for Københavnskontorets vedkommende af Københavns amtsråd og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Stk. 3. Statens andel af udgifterne beregnes og udbetales efter regnskabsårets udløb på grundlag af et regnskab, der aflægges af arbejdsformidlingschefen efter arbejdsministerens nærmere bestemmelse og godkendes af arbejdsmarkedsnævnet. Med finansministerens samtykke kan der ydes forskud på statsandelen.

Stk. 4. Udgifterne ved oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorerne uden for Københavnsområdet bæres forskudsvis af den amtskommune, hvori kontoret er beliggende.

Stk. 5. Udgiften ved oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontoret i København bæres forskudsvis af Københavns kommune. Udgifterne fordeles månedligt på Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner efter de folketal, der foreligger oplyst ved arbejdsformidlingskontorets senest aflagte regnskab. Når statsandelen ifølge stk. 3 er indgået, afregner Københavns kommune den del heraf, der efter samme forholdstal tilkommer henholdsvis Københavns amtskommune og Frederiksberg kommune, med disse. Er forskud på statsandelen ydet, forholdes tilsvarende.

9. I § 55 a indsættes efter stk. 3 som stk. 4:

»*Stk. 4.* Uanset bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 bevarer medlemmer under 60 år, der endnu ikke har fået et rimeligt tilbud om arbejde i henhold til § 97 b, dog retten til dagpenge indtil det tidspunkt, da de har tiltrådt eller undladt at tiltræde et sådant arbejde, dog længst indtil den 1. april 1979.«

§ 55 a. I tiden indtil 1. januar 1980 er retten til dagpenge uanset bestemmelsen i § 55, stk. 1, betinget af, at medlemmet forud for hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 26 uger inden for de sidste 4 år eller i tilsvarende omfang har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. I tiden indtil 1. januar 1980 er retten til dagpenge for et medlem, der i henhold til § 68, stk. 1 eller 2, betragtes som deltidsforsikret, uanset bestemmelsen i § 72, stk. 1, betinget af, at medlemmet for hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 4 år, eller i tilsvarende omfang har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed.

Stk. 3. Medlemmer, der i medfør af bestemmelserne i stk. 1 og 2 ville miste retten til dagpenge i 1978, bevarer dog retten til 1. januar 1979. Medlemmer, der har mistet retten til dagpenge i perioden 15. november–31. december 1977, genindtræder i retten fra 1. januar 1978 til 1. januar 1979.

10. § 107 ophæves.

§ 107. De i henhold til tidligere lovgivning bestående arbejdsformidlingskontorer, der ikke er omfattet af bestemmelsen i § 5, opretholdes, indtil anden bestemmelse træffes af arbejdsministeren.

Stk. 2. Såfremt der i en amtskommune måtte

være mere end ét arbejdsformidlingskontor, afgør arbejdsdirektøren efter forhandling med formanden for arbejdsmarkedsnævnet, hvilken af arbejdsformidlingscheferne der tiltræder nævnet som tilforordnet og virker som dets sekretær. Den eller de øvrige arbejdsformidlingschefer i amtskommunen deltager i nævnets drøftelser.